

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΤΗΝΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 18 — 'Εν δε ταίς ἰακρ. φρ. 18 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 18.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΥΠΤΗΣ.

Ο ΜΕΦΙΣΤΟΦΙΛΗΣ

Ὀλίγαι ἡμέραι εἰσέτι, μικρά ὑπομονή, καὶ τὸ βασιλεῖον τῆς φαυλοκρατίας ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἀνατραπῇ ἐκ θεμελίων διὰ τῆς κυριαρχικῆς ψήφου τοῦ λαοῦ. Οἱ ἄνθρωποι οἷτινες ἐπὶ εἰκοσαετίαν ὡς μόνην πολιτικὴν ἄρχην εἶχον τὴν διαφθοράν, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ καταπέσωσι μετὰ τοῦ συστήματος αὐτῶν ὡπως μὴδέποτε πλέον ἔγερθῶσι. Θὰ ἦτο Καδμεία ἢ νίκη καὶ ἡμίτελῆς ὁ σκοπός, ἂν ἡ πτώσις τῆς κυβερνητικῆς πατρίδος ἦτο προσωρινή, ἂν ἄφινεν εἰς τὸν Κουμουνοδούρον καὶ τὰ ὄργανα αὐτοῦ ἐλπίδα τινὰ παλινρθώσεως ἐν ἀπωτέρω μέλλοντι. Οὕτως αἱ δυσχερείαι καὶ ὁ ἀγῶν ἤθελον κληρονομηθῆ ὑπὸ τῶν ἐπερχομένων γενεῶν καὶ ἡ προσωρινὴ θεραπεία ἤθελεν ἐνισχύσει μετὰ ταῦτα ἀντὶ νὰ καταστρίψῃ διὰ παντὸς τὴν φαυλοκρατίαν. Κατὰ τοῦ Κουμουνοδούρου καὶ τοῦ συστήματος αὐτοῦ ἀρμόζει ἀγῶν ἐξοντώσεως· διότι αὐτὸς καὶ τὸ σύστημα αὐτοῦ ἀπεδείχθησαν μέχρι τοῦδε ὁ κύριος, ὁ οὐσιώδης ἐχθρὸς τῆς πατρίδος, ὁ ὑπηρετήσας τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν. Πρὸ εἰκοσαετίας ἐκήρυξε τὴν μεγάλην ἰδέαν εἰς τὸ πολιτικὸν του πρόγραμμα ἵνα καταστήσῃ αὐτὴν περιγεῶν ἐχθρῶν καὶ φίλων, ἐσωτερικῶς δὲ ἐπολλαπλασίασε τὸν ἀριθμὸν τῶν φαύλων, εἰσήγαγεν εἰς τὴν διοίκησιν τὸν φατριασμὸν καὶ τὴν χαλάρωσιν, καὶ ἐξησθέτισε τὸ κράτος τῆς δικαιοσύνης. Ὅπως ὁ Μεφιστοφίλης εἰς πᾶσαν προοδευτικὴν κίνησιν τοῦ ἔθνους, εἰς πᾶν ἀγαθὸν ἐνστικτον, εἰς πᾶν στοιχεῖον τιμῆς καὶ πατριωτισμοῦ ἐπέβαλε τὴν λεπτῶδη αὐτοῦ χεῖρα, τὴν ἀποστᾶζουσαν κατάχρησιν καὶ διαφθοράν μισαματικὴν.

Ἐπὶ εἰκοσιν ἔτη σταθερῶς δυνάμει τοῦ χαρακτῆρός του, δυνάμει τῆς ἀσταθείας τῶν ἰδεῶν του, δυνάμει τῆς ἐπιπολαιότητος τοῦ πνεύματός του, δυνάμει τῆς παλιμβουλίας καὶ τῆς ἀπάτης, δυνάμει τῆς ὠξιδωμένης αὐτοῦ συνειδήσεως ἐδέεποσεν ἐπὶ τοῦ ἔθνους καὶ διέσπειρε τὴν διαφθοράν, ὡς ὁ γεωργὸς τὸν σίτον αὐτοῦ· καὶ τοῦτο ἐν συνειδήσει, ἐν γνώσει τοῦ σκοποῦ, ἐν γνώσει τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ

ἐπὶ τῇ ἰλπίδι τῶν κερδῶν. Καὶ τῷ ὄντι δὲν δύναται νὰ παραποιηθῇ ὅτι αἱ ἐσοδεῖαι αὐτοῦ ὑπῆρξαν μικραὶ ἐκ τῆς τοιαύτης γεωργίας, ὅτι αἱ ἀποθήκαι του εἶνε κεναὶ ἢ κλεισταί. Ἐνεθάρρυνε τὴν δωροδοκίαν ἐν τῇ διοικήσει, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ, ἐν τῷ στρατῷ, ἐν ταῖς οἰκονομικαῖς ἐπιχειρήσεσιν ὡπως συγκεφαλαιώσῃ εἰς ἑαυτὸν ὄφελῃ μείζονα· ἐπολιτεύθη ὡς ἄνθρωπος περιφρονῶν τὴν δημοσίαν ἠθικὴν καὶ τὴν δημοσίαν αἰδῶν, ἀνύψωσε τὰ ἀποβράσματα τῆς κοινωνίας, ἵνα συγχύσῃ καὶ ταλαντίσῃ τὴν κοινὴν ἠθικὴν, ἵνα ἔχῃ ἐπιτήδεια ὄργανα τῆς πανουργίας καὶ τῆς φιλοχρηματίας του, καὶ δυστυχῶς κατόρθωσεν, ἂς τὸ ὁμολογήσωμεν, νὰ ἐπιδράσῃ οὐχὶ ὀλίγον ἐπὶ τῆς νεαρᾶς ἡμῶν κοινωνίας· διότι τὰ νέα ἔθνη, ὅπως καὶ οἱ νέοι ἄνθρωποι, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ὑπόκνηται εἰς τοὺς ὄρους τῆς ἀνατροπῆς· ἀλλ' ἤδη τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος πεποίθαμεν ὅτι ἠνδρώθη ἕνεκεν τοσοῦτων συμφορῶν καὶ τοσαύτης ταπεινώσεως καὶ θέλει πατάξῃ τὸν κύριον καὶ μόνον ἔνοχον, ἄνευ φειδοῦς καὶ ἄνευ ἔλεους.

Καὶ ἂν μὴ ἦσαν γνωστὰ τὰ κατορθώματα τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἐν τῇ ἐσωτερικῇ πολιτικῇ, μόνον ἡ προδοσία τοῦ ἔθνικου ἡμῶν ζητήματος θὰ ἤρκει ὡπως τιμωρηθῇ διὰ τῆς ψήφου τῶν ἐκλογέων ὡς ἔνοχος πρὸς τὸ ἔθνος. Τίς ἐξυπηρετήσῃ τὴν Ῥωσίαν ἐν ὄσῳ ἡ Ῥωσικὴ πολιτικὴ ἦτο παντοκράτωρ ἐν Εὐρώπῃ; καὶ τίς κατὰ τὴν τελευταίαν ὥραν ἐξυπηρετήσῃ τὰ Αὐστριακὰ σχέδια, ὅταν ἐγνώσθῃ ὅτι ἡ δύναμις αὕτη διὰ τῆς προστασίας τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἐποφθαλμιᾷ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἀρπάγην αὐτῆς μέχρι τῆς Ἀνατολικῆς Χερσονήσου; Καὶ ποῖον ἔθνος ἤθελεν ἀνεχθῆ τοιαύτην πολιτικὴν κατάπτωσιν, οἷαν ἡμεῖς ὑπέστημεν μετὰ τὴν 31 Μαρτίου; Πρὸ τῆς ἀποφράδος ταύτης ἡμέρας τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα συνίστατο εἰς τὸ νὰ ἐνισχυθῇ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὡς οὐσιώδης παράγων τῆς Ἀνατολῆς, ἕκτοτε δὲ δὲν τρέμοντες διὰ τὴν ἀπόλειαν καὶ αὐτῆς τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀνεξαρτησίας; Καὶ τίς θὰ ἐμποδίσῃ τὸν Κουμουνοδούρον νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον, ὅπερ τόσον ἐπιβούλως καὶ ἀνθεθικῶς ἤρξατο, καὶ νὰ πωλήσῃ ὀλόκληρον τὴν Ἑλλάδα εἰς τοὺς ξένους, ἂν ἐν τῇ νέᾳ βουλῇ πλειονοψηφῇ; Μήπως ἔχετε πίστιν εἰς τὸν πατριωτισμὸν αὐτοῦ, ἢ εἰς τὴν συνειδήσιν αὐτοῦ καὶ τῶν ὀργάνων του, ἢ

νομίζετε ότι εκορέσθη αυτός και οι περί αυτόν πλούτου και εξουσίας, ώστε να θεωρήσθε αυτόν ανίκανον νέας ποδοσφαιρικής; *Αν πιστεύετε ότι υπό την προστασίαν των ξένων δύναται να εξασφαλίση εαυτόν και τους φίλους του και τα κτήματά του, μη ἀμφισβάζετε ότι το συμβόλαιον της πωλήσεως του 'Ελληνικού 'Εθνους εις την Αυστριακήν κατοχήν και υπεγράφη από τοῦδε. Μὴ ἀπατηθῆτε ὡς ἐκ τῆς ὑπόβουλον καὶ εἰρηνικῆς σήμερον πολιτικῆς κατ' ἐπιράνειαν τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως* καὶ αὐτὴ περιμένει τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἡμετέρων ἐκλογῶν, ἵνα τελειώσῃ τὸ ἔργον ὅπερ διὰ τῆς 'Ελληνικῆς Κυβερνήσεως ἤρξατο.

Μὴν κοιμᾶσθε, μὴν ἀπατᾶσθε, ἐκλογεῖς τῆς 'Ελλάδος. Ἡ μέλλουσα πάλιν δὲν εἶναι μόνον περὶ προσώπων, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ ἀμέσου μέλλοντος τῆς πατρίδος. Τὸ ζήτημα τῆς Αὐστριακῆς ἐπικυριαρχίας τάχιστα θὰ ἀνατεῖλῃ καὶ πάλιν ἐν τῷ πολιτικῷ δριζόντι, καὶ ἂν καὶ τότε ὁ Κουμουνοδούρος πρωθυπουργὸς τῆς 'Ελλάδος; ὅπως κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον, θὰ ἐξαπατήσῃ καὶ πάλιν τὴν βουλὴν καὶ τὸ 'Εθνος διὰ τῆς φράσεως *μετὰ καὶ ἄνευ τῆς Εὐρώπης*, θὰ συνάψῃ ἑκατοντάδας τινὰς ἑκατομμυρίων δανείων, θὰ συλλίξῃ πανταχόθεν τοῦ κράτους τοὺς ἀκαμαίους ἀνδρας ὅπως καταρτίσῃ στρατόν, θὰ ἐξασθενίσῃ παντάπασιν καὶ πολιτικῶς καὶ στρατιωτικῶς τὸ κράτος, καὶ ὅταν ἐπιστῇ ἡ τελευταία καὶ κρίσιμος στιγμή, θὰ ὑπογράψῃ καὶ πάλιν ἔγγραφο, οἷον τὸ τῆς 31 Μαρτίου, ἀπολογούμενος δὲ καὶ τριῶν τὰς χεῖρας καὶ μεϊδιῶν θὰ εἴπῃ: *τί νὰ κάμωμεν, ἡ Εὐρώπη μᾶς εἶδεν!* καὶ τότε μήτε ἡ ἦδον ἢ ἡ ἐκδικήσεως θὰ ἐπιπολεῖσθῇ ἡμῖν. Μήπως δὲν τὸν γνωρίζετε; μήπως καὶ οἱ βράχοι τῆς 'Ελλάδος δὲν κηρύττουσι, δὲν δακτυλοδεικτοῦσι τὸν κακούργου ὄντα κατὰ τοῦ ἔθνους μὲ τὸ μεϊδιάμα εἰς τὰ χεῖλη; *Αν δὲν τὸν ἐμάθετε μέχρι τοῦδε, τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ τύφλωσις τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Εθνους εἶναι ὀριστικὴ καὶ ἀνεπανόρθωτος, ὅτι τὸ ἔθνος τοῦτο κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ὅστις ἔστειλε τὸν κακούργωτον τῶν δαιμόνων του, ἵνα ἐξαπα-

τήσῃ τὸ κράτος ὅπερ ἀνήγειραν οἱ ἥρωες τοῦ 21 καὶ ἵνα κλείσῃ τὴν ἱστορίαν τῆς 'Ελληνικῆς φυλῆς.

Ἄδός του.

Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Μὴ χάνεσαι, φίλε Καλιβάν, μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη συζητῶν, ἂν ἡ πρὸς τὸ ἔθνος ἐκκλησίαις τοῦ βασιλέως ἦτο συνταγματικὴ, ἂν ἦναι σιόπιμος καὶ ποῖα ἔσονται τ' ἀποτελέσματά της διὰ τὴν κυβέρνησιν ἢ τὸν λαόν. *Ἔσο μᾶλλον πρακτικὸς, καθὼς ὁ Κουμουνοδούρος καὶ ὁ Παππᾶ Μιχαήλης. Ἰδοὺ αὐτοὶ λ. χ. πῶς εἶναι πρακτικοί.

Μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ταμείου Ἐθνῶν, χάριν τοῦ ἐθνικοῦ σκοποῦ τῆς κατακτήσεως τῆς Καστανιότησεως, γνωρίζομεθα, ἦτον ἀναπόφευκτον εἰς πρώτην συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως ἢ ἀντιπροσωπεῖα τοῦ λαοῦ, καὶ τὸ τέλος τῆς συζητήσεως θὰ ἦτον ἐξ ἀνάγκης ὁ διορισμὸς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὸ τέλος τὸ εἰδικὸν δικαστήριον διὰ Παππαμιχαήλη καὶ Σ. Σωτηρόπουλον καὶ Σα, καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους καὶ Σα. Γνωστὸν ὅτι ὁ Σωτηρόπουλος μετὰ, καὶ μόνον, μετὰ τὴν κατάσχασιν τῶν πλαστῶν γραμματοσχημάτων, ἀποδοθέντων εἰς τὸν Βελέντσα, τάχα ἔσπευσε, κρύφα τῶν συναδέλφων αὐτοῦ Κουμουνοδούρου καὶ Παππαμιχαλοπούλου νὰ διατάξῃ τὴν ἐξέλεξιν τοῦ ταμείου Ἐθνῶν διὰ ν' ἀποπλύνῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀπὸ τὴν ἀκαθαρσίαν τῶν τραπεζικῶν γραμματιῶν τῶν 40000 τοῦ Βελέντσα. Ὁ ὑποκριτικὸς ζῆλος καὶ ἡ ἰδιοτελὴς ἐνέργεια τοῦ Σωτηροπούλου δυσημέστησεν, ὡς εἶδος, τοὺς συντρόφους καὶ εἰς τὴν διαίρεσιν αὐτῶν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἠπειλήσῃ τοὺς λοιποὺς ζητῶν τὴν

νωμίαν μοιχαλίδα, κατηγοροῦσαν καὶ δηλητηριάζουσαν τὴν αὐταπάρνησιν, τὴν θυσίαν καὶ τὴν φιλοπατρίαν.

*Ἀπεφάσισα νὰ ζητήσω ἐν τῷ ὕπνῳ ὅ,τι δὲν ἠδυνήθην νὰ ἐπιτύχω διὰ τῆς μελέτης! Κατακλιθεῖς λοιπὸν ἀμέσως καὶ λαβῶν ἕνα ἐκ τῶν τόμων τοῦ Lafontaine, τὸ πρῶτον τοῦτέστι βιβλίον, ὅπερ ἀπάντησεν ἐπὶ τῆς τραπέζης ἡ χεὶρ μου, ἐπεχείρησα νὰ ἀναγνώσω, κατὰ τὴν συνήθειάν μου, ὀλίγους στίχους ἵνα προκαλέσω ταχύτερον τὸν ὕπνον. Παράδοξος σύμπτωσις! Οἱ πρῶτοι στίχοι, ἐφ' ὧν ἔρριψα τὸ βλέμμα μου, ἦσαν οἱ τοῦ συμπέρασματος ἡτῶν δύο ταύρων καὶ τοῦ βατραχίου,

Hélas ! on voit que de tout temps
Les petits ont pâti des sottises des grands.

Οἱ στίχοι οὗτοι ἀναπολήσαντές μοι τὸν ἕτερον τοῦ 'Ορατίου.

quidquid delirant reges, plectuntur Achivi,

μὲ ἐπανήνεγκον καὶ πάλιν εἰς τὰς προτέρας μου σκέψεις, αἵτινες ἀφοῦ ἐπὶ δύο ὀλοκλήρους ὥρας ἐβασάνισαν τὸ πνεῦμά μου, παρεδόθησαν τέλος μετ' αὐτοῦ, καταβληθεῖσαι ὑπὸ τῆς σωματικῆς κοπώσεως, εἰς τὴν διακρίσιν τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ θανάτου.

συγκάλεσιν τῆς Βουλῆς* καὶ ἐπέμεινεν ὁ ὑποκριτὴς προπαρσκειάζων δεύτερον μετὰ τὴν ἐξέλεξιν ἐπιχειρήμα τῆς καθαριότητος αὐτοῦ ἀπὸ τῆς δωροδοκίας τοῦ Βελέντσα.

Καὶ λοιπὸν πῶς τὰ βολεύουσιν οἱ πρακτικοί; Μὲ δυσαρέσκεϊάν των δέχονται τὴν παραίτησιν τοῦ φίλου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, διὰ νὰ οἰκονομήσουσιν νέους συντρόφους μὲ τρία διαθέσιμα ὑπουργεῖα. Θέτουν εἰς τὰς φυλακάς τρεῖς Βελέντσα ἂντι ἐνός, καὶ καμμίαν δωδεκάδα ὑπαλλήλων ἐσωτερικῶν καὶ οἰκονομικῶν. Ὁ Αἰὼν, ἡ 'Εφημερίς, ὁ Τηλέγραφος φωνάζουσιν πρὸς τοὺς 'Ελληνας — πρὸς Θεοῦ! νὰ μὴ ἐρωτᾷ κανεὶς, ν' ἀφίσωσιν εἰς τοὺς δικαστὰς ἐλευθέρων τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν. *Ἄς συζητῇ ἐλευθέρως ὁ Αἰὼν, ἂν ἡ Βουλὴ θὰ συγκληθῇ, καὶ τότε θέλει συγκληθῇ. Τὴν ἄ Νοεμβρίου διαλύεται, καὶ τὴν ἄ Ἀπριλίου, ὅταν ἴσως θ' ἀρχίσωσιν αἱ συζητήσεις τῆς Βουλῆς, τὰ δικαστήρια θὰ ἔχουσιν φορτώσει τὸν Βελέντσα καὶ κανένα ὑπουργικὸν γραφεῖα δέκα ἐτῶν δεσμὰ, καὶ τότε θὰ παρουσιασθοῦν εὐπρόσωποι οἱ ἐπιτήδειοι πολιτικοὶ νὰ εἴπωσι—Μᾶς γνωρίζετε, κύριοι Βουλευταὶ, ἀπεδώκαμεν δικαιοσύνην εἰς τὸ ἔθνος* οἱ κακούργοι εἶναι εἰς τὰς φυλακάς, καὶ ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει νὰ πράξῃ τί διὰ τὴν σκανδαλώδη ταύτην ὑπόθεσιν, εἰς τὴν ἐμφρόνως καὶ ἀξιοπρεπῶς ἐξεδικήσαμεν τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ καὶ τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους.

Μὴ χάνεσαι, λοιπὸν, φίλε Καλιβάν. Ἡ ἐκκλησίαις ἔχει σκοπὸν καὶ τέλος οὐχὶ τὸ τουρκοελληνικόν, ἀλλὰ τὸ κουμουνοδουβελεντσικόν ζήτημα. Καὶ ὁ ἔσχατος τῶν πρῶν βουλευτῶν ἐγνωρίζεν ὅτι, ἂν ἡ Βουλὴ συνεκαλεῖτο πρὸ ἐνός, πρὸ δύο, πρὸ τριῶν μνηῶν, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ὁ κ. Τρικούπης ἤθελεν ἀγορεύσει τέσσαρας ὥρας κατὰ τῆς εἰρήνης, καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης τέσσαρας ἡμέρας, δύο κατὰ τοῦ Τρικούπη καὶ δύο κατὰ τοῦ Κουμουνοδούρου, καὶ τὴν ἕκτην ἡμέραν ἡ Βουλὴ θὰ ἐνέκρινε τὰ πραχθέντα καὶ θὰ ἀνέθετεν εἰς τὴν κρίσιν τῆς κυβερνήσεως τὰ πραχθησόμενα διὰ τὴν διοίκησιν καὶ τὰς ἐκλογὰς τῶν

νέων ἐπαρχιῶν, παμπήρει, ἐκτὸς πέντε ψήφων ὑπὲρ τῆς γνώμης τοῦ Τρικούπη καὶ μιᾶς ὑπὲρ τῆς τοῦ Δηλιγιάννη. *Ἄν ὅμως ἐν τῷ μέσῳ τῆς συζητήσεως ὁ Κάτων τοῦ Οἰτύλου ἐζήτει τὸν λόγον ἐπὶ τῶν Βελεντσικῶν καὶ ἡ Βουλὴ διάτασεν ἀνάκρισιν κατὰ τῶν ὑπουργῶν, ἄρα γε, θεὸς μου, ἤθελε χωρήσειν ἡ φυλακὴ τοῦ Κίγκ καὶ τὸν κ. *Ἄλφα καὶ τὸν κυρίαν Βῆτα, καὶ τὴν κυρίαν Γάμα καὶ τὴν δέσποιναν Δέλτα καὶ τόσα ἄλλα θηλυκά, ἀρσενικά, καὶ οὐδέτερα. *Ὅλα ταῦτα διεσκέδασεν ἡ ἀλώπηξ τῆς Μεσσηνίας διὰ τοῦ διατάγματος τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν λαόν. Δι' αὐτοῦ ὁ πρωθυπουργὸς ἔκλεισε τὸ στόμα τῶν πρῶν καὶ ἀγοράζει τοὺς νέους βουλευτὰς, ὅλοι καὶ ὅλοι χαίρονται τὰ ἴδικά τους, καὶ ὁ δυστυχὴς Βελέντσα πλερώνει δι' ὅλους δέκα ἐτῶν δεσμὰ.

Τοῦτο εἶναι, φίλε Καλιβάν, τὸ ἀληθές καὶ τὸ μόνον ζήτημα τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν λαόν. Ἐπὶ τοῦτου ἂς περιορισθῇ ἡ συζήτησις. Βάλε τὰ γυαλιὰ σου, καὶ γράφε.

Ὅστις.

Ἡ ΕΛΛΑΣ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΥΣ.

Τοιοῦτον τίτλον φέρει σπουδαιότατον κεφάλαιον τῆς ἐλληνικῆς ἱστορίας τοῦ μέλλοντος Παπαρηγοπούλου. Ἐντὶ ἀδραῆς δαπάνης καταρθώσαμεν νὰ λάβωμεν ἀντίγραφον ὅπερ καταχωρίζομεν κατωτέρω, προκαλοῦντες τὴν προσοχὴν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν. Ἡ φράσις εἶναι ζωηρὰ καὶ λίαν χαρακτηριστικὴ ἐν τῇ ἀπλότητι καὶ ἀνακινεῖ ἐκ βράβηκα τὴν ψυχὴν τοῦ ἀναγνώστου, ὅσον μαρμαρίνην καὶ ἂν εἶνε αὐτὴ. Πρὸς εὐκολίαν παρακαλεῖται ὁ βαρυσκαρδὸς ἀναγνώστης μᾶς νὰ παραβάλλῃ τὸ κεφάλαιον τοῦτο πρὸς τὰ ἐν σελίδι 202 καὶ ἐξῆς τοῦ δευτέρου τόμου τῆς ἐλληνικῆς ἱστο-

ΜΙΑ ΔΙΚΗ ΕΝ Τῷ ΑΔΗ.

Ι

*Ἦτο 9η μ. μ. ὅταν εἰσῆλθον εἰς τὸ γραφεῖόν μου μετὰ τῆς ἀποράσεως νὰ ἀποδιώξω διὰ τῆς μελέτης τὰς παρασούσας πρὸ τινῶν ὠρῶν τὸ πνεῦμά μου λυπηρὰς σκέψεις. Ἐπὶ τῆς στιγμῆς, ἀφ' ἧς εἶδον καταβιβαζομένην εἰς τὸν τάφον τὴν θήκην τὴν ἐγκλείουσαν τὸ σῶμα τοῦ εὐγενοῦς ἐκείνου νέου ὃν ἐδολοφόνησε κοινωμία διεφθαρμένη, διὰ πρᾶξιν ἀξίαν θαυμασμοῦ καὶ ἐπαίνων καὶ τὸν ὁποῖον καὶ νεκρὸν ἔτι ἐγκατέλειπον, ἵνα μὴ μολυνθῶσιν, οἱ ἄλλοτε τῶν ἀρετῶν του ὕμνηται, δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀνακαλέσω εἰς τὴν ἡρεμίαν τὸ πνεῦμά μου, ὅπερ ἀπὸ τῆς μιᾶς λυπηρᾶς σκέψεως, εἰς ἕτεραν σχετικὴν ἀφιέμενον, ἐτάρασεν ἅπαν τὸ νευρικὸν μου σύστημα. Μάτην ἐπεχείρησα νὰ συγκεντρώσω τὴν προσοχὴν μου ἐπὶ διαφόρων τόμων, οὓς ἀλληλοδιαδόχως ἀνέφραζα ζητῶν ὕλην δυναμένην νὰ ἐλξῇ αὐτήν. Μηναικῶς στρέφων τὰ φύλλα, δὲν ἔβλεπον τὰς σελίδας, δὲν διέκρινον τὰς γραμμὰς, ἀλλ' ἀκουστικῶς ἐπιανερχόμενος εἰς τὰς σκέψεις, ἂς ἐζήτησαν νὰ ἀπορῶν, παρετήρουν μετὰ φρικῆς νοερῶς τὴν αὐτὴν ἀδιαλείπτως εἰκόνα, παριστώσαν κοι-

διατὶ καὶ ἠσθάνθην τὴν κεφαλὴν μου κλίνουσαν ἀκουσίως πρὸ τοῦ πενήθμου καὶ μεγαλοπρεποῦς ἐκείνου θεάματος. Παρασυρόμενος ὑπὸ τοῦ πλήθους ἠκολούθησα χωρὶς νὰ ἠξυρῶ ποῦ βαίνω, χωρὶς νὰ ἐπιχειρήσω κἂν νὰ μάθω ποῦ εὐρισκόμην, τὴν πρωτοφανῆ ταύτην κηδεῖαν, καθ' ἣν ἐβλεπέ τις λαὸν ὀλόκληρον εἰλικρινῶς συναισθανόμενον τὴν ἀπώλειαν μεγάλου βεβαίως αὐτοῦ εὐεργέτου! Καὶ οὕτως πρῶτων ἠεκούμην ἐρωτῶν ἑαυτὸν, μὴ τολμῶν νὰ δεῖξω εἰς ἕτερον τὴν ἀγνοίαν μου, τίς ἄρα γε ὁ λαὸς οὗτος καὶ τίς ὁ περιφανὴς νεκρὸς.

Τί δὲν βλέπει τις κατ' ὄναρ! Ὡς εἶν ἡ καθ' ἑαυτὸν κατ' ἐπανάληψιν γινόμενη αὕτη ἐρώτησις ἀπετινέτο πρὸς ἕτερον ζῶν πρόσωπον, χεῖρ τις ἐπληξεν ἐλαφρῶς τὸν ὄμῶν μου καὶ φωνῆ τις γλυκεῖα ὄπισθεν ἐρχομένη «ἐγὼ θὰ σοὶ εἴπω πάντα,» ἐπέ μοι. Ἐστράφην ἐκπληκτος ἐν τῷ ἄμα καὶ εἶδον λεπτήν τινα καὶ χαρίεσσαν γυναῖκα, τριακοντούτιδα περίπου, ἧτις καὶ τοι κατ' οὐδὲν διαφέρουσα τῶν λοιπῶν γυναικῶν, ἐφαίνετο οὐχ' ἦττον κάτοικος ὑπερφυσικοῦ τινος κόσμου. Καὶ πόθεν λοιπὸν ἐφαίνετο τοιαύτη; θὰ μὲ ἐρωτήσητε ἴσως. Τὸ ἀγνοῶ, μὰ τοὺς διαβολικὸς αὐτῆς ὀφθαλμοῦς, ἐντελῶς καὶ νῦν ἔτι, ἀλλ' ὅπως δὴποτε δὲν ἠπατήθην κατὰ τὴν πρώτην μου ἀντίληψιν, οὐδὲ παρεγγώρισα τὴν δύναμιν τῆς γυναικὸς ταύτης, ἧς τὴν εἰκόνα ζῶσαν ἔχω πάντοτε πρὸ ἑμοῦ καὶ τῆς ὁποίας τὴν χαρίεσσαν μορφήν

ρίας του συγγρόνου Παπαρηγοπούλου, και θα μείνη εκπληκτος ενώπιον της φοβεράς αλληγορίας.

Το μυστηριώδες τουτο κεφάλαιον έχει ως εξής :

«Κατά Σεπτέμβριον λοιπόν του έτους αυστριακή φρουρά υπό του Κράτσαχ κατέλαβε την Μουνυχίαν, και εν τῷ ἅμα ἐτροπολογήθη τὸ πολιτεύμα κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις Φραγκίσκου του αυτοκράτορος και βασιλέως. Πολίται ἤδη ἐλογίσθησαν μόνοι οἱ κεκτημένοι πλείω δραχμῶν δισχιλίων, εὐρέθησαν δὲ τοιοῦτοι 9,000. Οἱ ὀλιγώτερον του ποσού τουτου ἢ μηδὲν ἔχοντες ἐστερήθησαν παντός πολιτικού δικαιώματος και οἱ βουλόμενοι ἐξ αὐτῶν ἔλαβον χώραν εἰς κατοίκησιν ἐν Δαλματία. Ἄλλ' ἔμενεν ἔτι να ἐκτελεσθῆ εἰς τῶν κυριωτέρων ὄρων της συνθήκης, ἢ τῶν ἀνταυστριακῶν ῥητόρων παράδοσις. Ἐπειδὴ οὗτοι εἶχον ἐν τῷ μεταξὺ φύγει, κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον ἐρήμν. Ὁ Φραγκίσκος εἰσῆλθεν ἤδη εἰς Πελοπόννησον, μετερρῦθμισεν ἀπανταχοῦ τὸ πολιτεύμα και ἤξιώθη χρυσῶν στεφάνων και ἄλλων τιμῶν ὡς ἀνορθωτῆς της ἡσυρίας και της τάξεως, ἐπειτα δὲ ἐξαπέστειλε πρὸς καταδίκωσιν τῶν φυγάδων μοίραν στρατιωτῶν ὑπὸ τὸν Βυζάντιον τὸ γένος, Συντάκτην της Ἡμέρας, διατελέσαντα ἄλλους τραγωδίας ὑποκριτῆν, ἔκτοτε δὲ στιγματισθέντα διὰ της ἐπικλήσεως του Φυγαδοθήρου. Ὁ Ἀριστέιδης Οἰκονόμου συνελήθη ἐν Αἰγίνῃ και ἀπαχθεῖς εἰς Κλεωνὰς της Ἀργολίδος ὅπου διέτριβεν, ὁ Φραγκίσκος, ἐκεῖ διὰ βασιάνων ἐθανάτωθη. Ὁ δὲ Χαρίλαος Τρικούπης εἶχε καταφύγει εἰς τὸ ἐν Μεσολογγίῳ ἄγαλμα του Βύρωνος ἐπ' ἐλπίδι ὅτι οἱ διακταῖ αὐτοῦ θέλουσι σεβασθῆ τὸ ἄστυλον τουτο. Ἄλλὰ μετ' ὀλίγον ἐπιελθὼν ὁ Βυζάντιος μετὰ τῶν δορυφόρων και ἐμφανισθεῖς ἐνώπιον του μεγάλου ἀνδρὸς καθημένου παρὰ τὸ ἄγαλμα, κατ' ἀρχὰς μὲν ἐζήτησε διὰ πολλῶν ἐπεικτικῶν λόγων και ὑποσχέσεων ν' ἀποσπάσῃ αὐτὸν ἀπὸ του θάθρου. Ἐκείνος ὁμως μὴ πειθόμενος και ἀναβλέψας πρὸς τὸν ἀπεσταλμένον του Φραγκίσκου αὐὸ Βυζάντιος, εἶπεν, οὔτε ὑπο-

κρινόμενός με ἐπεισας πώποτε, οὔτε νῦν πείσεις ἐπαγγελόμενος.» Τότε ἀρξαμένος του Βυζάντιου ἀπειλεῖν μετ' ἀργῆς ἀνῶν, εἶπε λέγει, τὰ ἐκ του αυστριακοῦ τρίποδος, ἄρτι δὲ ὑπεκρίνου. Μικρὸν οὖν ἐπίσχει, ὅπως ἐπιστείλω τι τοῖς ἐν Ζακύνθῳ». Και ταῦτα εἰπὼν ἀνεχώρησεν εἰς τὸ ἐνδότερον του Ἠρώου, κατίπε δηλητήριον ὑπερ πρὸ καιροῦ ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ, προσδοκῶν ἀείποτε τοιοῦτόν τινα κίνδυνον και ἐκάθησεν. Οἱ παρὰ τὰς θύρας δορυφόροι, ἰδόντες αὐτὸν καλύψαντα και κλίναντα την κεφαλὴν, ἐνέπαιζον τὸν ἄνδρα ὡς μελακὸν και ἄνανδρον· ὁ δὲ Βυζάντιος προσελθὼν προσεκάλει αὐτὸν νὰ ἐγεσθῆ ἐπαγγελλόμενος αὐθις διαλλαγὰς πρὸς τὸν αυτοκράτορα. Τότε ὁ Τρικούπης, ὅστις συνησθάνετο ἤδη την ἐνέργειαν του δηλητηρίου, ἀποκαλύψας τὴν κεφαλὴν και διαβλέψας πρὸς τὸν Βυζάντιον· ἀτάως, εἶπε, ἡμπορεῖς, νὰ ὑποκριθῆς τὸν της τραγωδίας Κρόντα και νὰ ῥίψῃς ἄταφον τὸ σῶμα τουτο.» Προῆλθε δὲ τρέμων και ἅμα παρήλλαξε τὸ ἄγαλμα, ἔπεσε και στενάξας ἀφῆκε την ψυχὴν.

«Τοιοιουτρόπως ἐτελεύτησεν ὁ Τρικούπης ῥήτωρ ἀπαράμιλλος, πολιτικὸς ἀνὴρ ἀτυχῆς. Οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπῆρξαν οἱ ἀληθεῖς ἐπιτάφιοι της Ἑλλάδος λόγοι. Ἡ Ἑλλάς, ἡ παρραγοῦσα τοὺς καλλιστοὺς της τέχνης και της διανοίας καρπούς, ἦτο δίκαιον νὰ τύχῃ τοιοῦτου ἐπικηδείου μέλους, οὐδ' ἀνεδείχθη ἴσως ὁ Τρικούπης τοσοῦτον μέγας πρὸς την ῥητορικὴν τέχνην, εἰμὴ διότι τοσοῦτον ἀπίθη ἀτυχῆς κατὰ τὸ πολιτικὸν στάδιον. Ὁ λόγος δύναιτο νὰ ἐπικαλλῶνται και νίκας και ἤττας, ἀλλ' ἡ ὑπερ τῶν συμφορῶν συνηγορία θέλει εἶνε ἀείποτε ἐργωδέστερα ὄλων τῶν ἐγκωμίων, ὅσα ἡμποροῦν νὰ προκαλέσωσιν οἱ λαμπρότατοι τῶν θριάμβων.

«Ἐν ἔτος εἶχε παρέλθει, ἀφ' ἧς ὁ αυτοκράτωρ Φραγκίσκος ἐπανῆλθεν εἰς Βιένναν, καταλιπὼν την Ἑλλάδα εἰρηνεύουσαν και συνεχομένην ὑπὸ αυστριακῶν φρουρῶν. Εἰς την κυρίως Ἑλλάδα ὑπῆρχον τότε δύο κόμματα, ὅπως ἐπὶ Φιλίππου και Ἀλεξάνδρου ἔτι και ἐπὶ Ἀντιπάτρου, δύο ἀν-

θαυμάζω και θαυπέω ἄνευ ἐλπίδος ἐν ἀφαιρέσει ἢ κατ' ὄναρ!

«Ἐπὶ της πλατείας, ἐφ' ἧς ἴστασαι, προσέθηκέ μοι, ὀμιλοῦσα μετ' ἐκπληκτοῦσης με οἰκειότητος, ἧτις θὰ ἐπειθε πάντα ὅτι μεταξὺ ἡμῶν ἡ συγγένεια ἡ πολυετῆς θὰ ὑπῆρχε φιλία, ἴσταντο ἄλλοτε οἱ οἰκοὶ τῶν τυράννων. Τοὺς οἰκοὺς τουτους κατηδάφισε, τοὺς οἰκήτορας αὐτῶν ἐξεδίωξε, τὸν λαὸν ἠλευθέρωσε, τοὺς ἔχθρους του λαοῦ τουτου ἐνίκησε, τὰς πόλεις του ἐλάμπρυνε και ἐπλούτισε διὰ της συρροῆς τῶν ξένων ὁ ἀνὴρ, ὅστις κηδεύεται σήμερον και ὁ ὁποῖος ἀνώτερος πάσης μουσαρῆς φιλοδοξίας, ἀφοῦ μετὰ τὰ λαμπρὰ ταῦτα κατορθώματα ἔδωκε τῷ λαῷ τουτου ἀγαθοὺς νόμους, ἀφῆς πᾶσαν ἐξουσίαν, ἀπεσύρθη εἰς την ἐσχῆν, ἐνθα ἔζησε μετὰ της γυναικὸς και τῶν τέκνων του ἐν εὐδαιμονία και ὅπου ἀπέθανε τιμώμενος ὡς σωτῆρ, ὀμνούμενος ὡς εὐεργετῆς, ἀγαπώμενος ὡς κοινὸς πατήρ. Ἡ πόλις, ἐφ' ἧς πατεῖς εἶναι αἱ Συρακοῦσαι και ὁ κηδευόμενος ἀνὴρ Τιμολέων ὁ Κορίνθιος.» Ἐκθαμβος και ἐκπληκτος ἠτένισα κατὰ πρόσωπον την παράδοξον ταύτην γυναίκα. Πῶς; εὐρισκόμην ὄντως ἐπὶ της περιφύμου Σικελίας και παρρηκολούθουν την κηδεῖαν του ἀνδρὸς, οὐτίως τὰς ἀρετὰς ἐξήμνησαν ὁ Πλούταρχος και Κορνήλιος Νέπωσ και του ὁποῖου τὰ πολεμικὰ ἔργα και τὰς νίκας οὐ μόνον ἐφάμιλλα τῶν του Τιμοθέου, Ἀγησιλάου, Πελοπίδα και Ἐπαμεινώνδα

ἀνεκέρυζεν ὁ πρῶτος, ἀλλὰ και ἐν περισσώτερον φρόντα χαρακτηριστικὸν τῶν κατορθωμάτων τουτων, την εὐκολαν, τουτέστι μεθ' ἧς ἐξετελοῦντο; Πλὴν ἐνεθυμούμην καλῶς ὅτι ἔζων εἰς ἐποχὴν πολὺ μεταγενεστέραν της του Τιμολέοντος και ὅτι τὸν βίον αὐτοῦ μετὰ πολλοῦ πολλὰς ἐνδιαφέροντος ἀνέγνων. Ὡ! βεβαίως εἶναι ὄνειρον, ἐσκεψθην, ἀλλ' ἡ σκέψις αὕτη ὑπῆρξε στιγμιαία, διότι ἡ ζωηρότης του πρὸ ἐμοῦ θεάματος κατέβαλεν εὐτυχῶς ταχέως την παροδικὴν ταύτην εἰς ἑαυτὸν ἐπᾶνοδον, ἧτις ἠδύνατο νὰ με ἀποσπάσῃ της εὐχαρίστου καταστάσεως, ἐν ἧς εὐρισκόμην. Ἄ! δὲ, ἐπανελάθει ἡ παράδοξος γυνή, θέτουσα οἰκειῶς τὸν βραχίονα, ὑπὸ τὸν ἐμὸν, ὃν δὲν εἶχον ἔτι τολμήσει νὰ τῆ προσφέρω, ἰδὲ ὅποια ἡ του λαοῦ πρὸς τὸν Τιμολέοντα εὐγνωμοσύνη. Και μὴ νομίσης ὅτι συνέβη ἐπ' αὐτοῦ ὅ,τι συνήθως συμβαίνει ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν, οὐς ὁ λαὸς, τὸ ἄστατον, εὐμεταβλητον και ἐπιπόλαιον ζῶον, δοξάζει μετὰ θάνατον και τῶν ὁποῖων τὰς ἀρετὰς, ἐὰν εἶναι πράγματι τοιαῦται, τότε μόνον ἀναγνωρίζει και κηρύττει και ἐξυμνεῖ, εἶτε διότι ἀπηλλάγη του λοιποῦ τῶν ἀνδρῶν τουτων, εἶτε διότι ὁ θάνατος τὸν συγκινεῖ και τὸν σύρει μέγχι του μᾶλλον ὑπερβολικῶς ἐνίοτε ἐνθυοισασμοῦ. Ἡ πρὸς τὸν Τιμολέοντα εὐγνωμοσύνη του λαοῦ τουτου ὑπῆρξε τοσοῦτον ἐνθερμος καθ' ὄλην την ἐν Σικελίᾳ αὐτοῦ διαμονήν, ὅσον και νῦν, και τουτο μαρτυρεῖ τὸ ἀξιοσημείωτον

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

θρόπων τάξεις· οἱ μὲν ἐνθυμούμενοι την ἀρχαίαν δόξαν και ἀυτονομίαν ἐθεώρουν την αυστριακὴν ἡγεμονίαν ὡς συμφορὰν δεινὴν, και ὡς ἐξουτελιστικὴν, οἱ δὲ πειθόμενοι ὅτι παρῆλθεν ἡδη ἡ ἐποχὴ της αὐτοτελοῦς και μεγαλοπράγμονος ἐνεργείας ἔσπερον εἰς την τῶν αυστριακῶν προστασίαν, τοσοῦτε μᾶλλον, ὅσα διὰ την κατάτασιν τῶν ἐμφυλίων διενέξεων ἤρχισε νὰ ἀνακύπτῃ ὁπωσοῦν ἡ της χώρας εὐημερία.

«Ἄλλ' εἰς ἡμᾶς τοὺς κρίνοντας ἤδη τὰ πράγματα ταῦτα χωρὶς νὰ κινώμεθα ὑπὸ τῶν μικρῶν φιλοτιμιῶν, αἵτινες φυσικῶ τῷ λόγῳ ἐπεκράτουν τότε ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς πόλεσι, δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον νὰ διστάσωμεν περὶ του τίς ἦτο ἡ ὀρθότερα τῶν δύο ἐκείνων ἀντιθέτων δοξασίων. Καθὼς πολὺλακί ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ παρατηρήσωμεν, ἄπαντα τὰ στοιχεῖα, δι' ὧν τὰ ἔθνη μεγαλοουργοῦσιν, ἡ τουλάχιστον σώζουσι την αὐτονομίαν, εἶχον πρὸ καιροῦ ἐκλείψει ἀπὸ της Ἑλλάδος. Ἡ Ἑλλάς λοιπὸν ἦτο ὄριμος νὰ ὑποταχθῆ εἰς την πρῶτην ξένην δύναμιν, ἧτις ἤθελε προσβάλει αὐτὴν και εὐτύχημα μέγα ὑπῆρξεν ὅτι ἀντιδυνάμεως βαρβάρου ἐπῆλθεν ἐπὶ του παρόντος ἡ πολιτισμένη αυστριακὴ ἡγεμονία, ἧτις ἔλαβε παρὰ του Βίσαρκ το μέγα της ἐκγεμνίσεως της Ἀνατολῆς ἔργον. Οἱ στέργοντες λοιπὸν την αυστριακὴν ἡγεμονίαν ἀπέφρευον ἐν γνώσει ἀγῶνας ματαίους και δῶσεις της χώρας ἀτελεσφορήτους και ἔσωζον οὕτω τὰ ὑλικά τουλάχιστον αὐτῆς συμφέροντα, ἐν ᾧ οἱ ἐπιδιώκοντες εἰσέτι την αὐτονομίαν, εἰ και ὑπὸ εὐγενῶν αἰσθημάτων κινούμενοι, ἀνήλσκον ἐπὶ ματαίῳ τοῦς τελευταίους του ἔθλους πόρους.»

Ἀνάποδος.

ἐκεῖνο ψήφισμα, δι' οὗ ὁ λαὸς τῶν Συρακουσῶν ἀπεφάσισε, ἴνα ἐν καιρῷ πολέμου κατὰ τῶν ξένων ζητεῖται στρατηγὸς ἐκ Κορίνθου. Μετὰ τινος ἐκατοντάδας βημάτων, κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὁποῖων ἡ σύντροφός μου ἐτήρησε σιγὴν, ἀποφουοῦσα ἐπιμόνως ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ἀφορώσας αὐτὴν περιέργους ἐρωτήσεις μου, ἀφικόμεθα εἰς τὸν τόπον, ἐφ' οὗ εὐρίσκετο ἡ πυρὰ ἡ μέλλουσα νὰ καύσῃ τὸ σῶμα του περιφανοῦς Κορίνθιου. Ἐκεῖ ἐν μέσῳ γενικῆς σιγῆς, ἀναβίβασθέντος ἐπὶ της πυρᾶς του νεκρικοῦ κραββάτου, εἰς τῶν κηρύκων, ὁ τὴν ἰσχυροτέραν ἔχων φωνὴν, ἀπήγγειλε τὸ πρὸς τὸν λαὸν ψήφισμα· «Ὁ λαὸς τῶν Συρακουσῶν διέταξεν ἴνα Τιμολέων ὁ Κορίνθιος, ὁ του Τιμοδέμου, ταφῆ διὰ δειμοσίας δαπάνης, αὕτη δὲ ν' ἀνέλθῃ εἰς τὸ ποσὸν τῶν διακοσίων μῶν, και πρὸς τιμὴν της μνήμης του, ἐορτάζηται ἡ ἡμέρα του θανάτου του κατ' ἔτος, διὰ μουσικῶν, γυμνικῶν και ἵππικῶν ἀγῶνων, διότι ἀφοῦ ἐξωλόθρευσε τοὺς τυράννους, ἐνίκησε τοὺς βαρβάρους, και ἐπλήθυνε πάλιν τὰς πόλεις, ἃς ὁ πόλεμος εἶχε καταστρέψει, ἔδωκε νόμους εἰς τοὺς Σικελοὺς.»

—Βίσαι περιέργους; μὲ ἤρωτησεν αἰφνης ἡ χαρίεσσα σύντροφός μου διακόπτουσα ἀποτόμως την σιωπὴν. —Ἰκανῶς, ἀπεκρίθην.—Ἀκουσον λοιπὸν, μοι προσέθηκεν. Βίδες και παρηκολούθησας την κηδεῖαν του μεγάλου ἀνδρὸς ἐπὶ της κόνης του ὁποῖου χύνει δάκρυα ὁ λαὸς οὗτος και ἐπιθυμεῖς

Αὕτη ἡ προστασία, την ὁποῖαν ἡ Ἐφημερίε ἐπιδαφιλεῖ εἰς τὸ κάτωθι της Δημαρχίας Γυνοπωλείον ἢ Ζυθοπωλείον, μᾶς φαίνεται ὀλίγον ἀνεξήγητος. Φέρουσι ἀνὰ στόμα τὸν πολιτισμὸν, την ἐλευθερίαν, τὸ εὐ ἡγμένον τῶν κοινωνιῶν, τὰ χροστά ἤθη ἴνα δικαιολογήσωσι την ἀνηθικότητα, τὸν τόπον τῶν συγκρούσεων, την νοθείαν του ζύθου, και τὸ μονοπώλιον του Ἐμπορίου. Τί θὰ πῆ Ζυθοπωλείον μὲ γυναίκας αἵτινες δὲν ὑπηρετοῦσιν, ἀλλὰ παρέχουσι τὰς ἐλαφρὰς λεγομένας ἡδονὰς; Τότε διατί δὲν ἀναπετάσσονται αἱ πόλεις και τῶν ἄλλων Καταστημάτων, τῶν παρχόντων τὰς βαρεῖας λεγομένας ἡδονὰς; Ὁ μᾶς ἀπαντήσετε ὅτι εἰς τὸ ὑπὸ την Δημαρχίαν Κατάστημα βασιλεύει ὄρος βαρῆς, τὸ ὡς ἐκεῖ και μὴ παρέχει. Ἄλλὰ διὰ νὰ ταρηθῆ αὐτὸς ὁ ὄρος, πρέπει νὰ φρουρῆ τὸ κατάστημα αὐτὸ ὀλόκληρος λόγος στρατοῦ, ὅστις νὰ φυλάττῃ ἢ νὰ τιμωρῆ τὰς παραβιάσεις τῶν ὄριων. Καὶ ὅταν ὁ νόμος καταδικῶν ἡ μόλις ἀνέχεται ἐν κρυπτῷ και παραβύστω, ὑπὸ την αἰγίδα του αἰσχύος, ὑπὸ την σφραγίδα της ἀτιμίας, ἐκείνους τοὺς οἰκοὺς οἵτινες ἐπὶ τέλους ἐκπληροῦσι πραγματικὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας, πῶς ἐπιτρέπει νὰ προστατεύῃ τοιαῦτα, ὡς τὸ ὑπὸ την Δημαρχίαν, Καταστήματα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ ἡμίση εἶναι τοιοῦτοι οἰκοὶ, νὰ τὰ θέτῃ δὲ ἐν ἴσῃ μοίρᾳ πρὸς τὰ Καταστήματα τιμῆς, τὰ καθαρῶς Ἐμπορικὰ, και ἐπὶ πλέον, ἐνίοτε νὰ κλείῃ αὐτὰ πρὸ του Μεσονυκτίου, και ν' ἀφίρῃ ἐκεῖνο ὀρθόνοικτον μετὰ τὸ μεσονύκτιον; Ἐλευθερία συναγωνισμοῦ! Ἄλλὰ ποῦ νὰ συναγωνισθῆ Ζυθοπωλείον ὑπερ προσφέρει μόνον ζῦθον, ἄδολον, καθαρὸν, μὲ Ζυθοπωλείον τὸ ὅποῖον προσφέρει μὲ τὸν ῥυπαρὸν του ζῦθον καὶ γυναίκας; Ἀπηγόρευσε, λέγει, τὸ φρουραρχεῖον νὰ φοιτῶσιν ἐκεῖ στρατιωτικοὶ, και ἡ Ἐφημερίε διαμαρτύρεται, διὰ νὰ μὴ λείψουν ἴσως μουστερῆδες του Καταστήματος. Θέλει

ἴσως νὰ μάθῃς ἀκόμη τί θὰ ἀπογίνῃ ἡ κόνης αὕτη. Ἡ κόνης αὕτη θὰ τεθῆ ἐντὸς τάφου ἐγερθησομένου ἐπὶ της πλατείας, ἐφ' ἧς ἄλλοτε, ὡς σοὶ εἶπον, ὑψοῦντο οἱ οἰκοὶ τῶν τυράννων, πέριξ δ' αὐτοῦ κατόπιν θὰ ἐγερθῶσι στοαὶ και γυμνάσιον και παλαίστρα, ἄτινα μετὰ του τάφου θὰ ἀποτελῶσι μεγαλοπεπεῖς μνημείον φέρον τὸ ὄνομα Τιμολεόντειον. Ἰδοῦ περὶ του σώματος! ἀλλὰ τί εἶναι τὸ σῶμα ἐνώπιον της ψυχῆς; Βίσαι περιέργος, μοι εἶπες πρὸ ὀλίγου, τί λοιπὸν θὰ ἔλεγες, ἐὰν σοὶ προέτεινον νὰ ἀκολουθήσωμεν εἰς τὸν Ἀδην την ψυχὴν του Τιμολέοντος;—Ὡ! βεβαίως, ἀνέκραξα, νομίζων ὅτι ἡστειζέτο, ἐὰν παράδεισος ἢ Ἀδης, μέλλουσα ζῶν, ψυχὴ και πάντα ταῦτα, τὰ ἀποκυήματα νοσοῦσῶν κεφαλῶν, εἶχον ὑπόστασιν, δὲν θὰ εὕρισκον δυσάρεστον ταξείδιον τι εἰς τὸ βασίλειον του Πλούτωνα μετὰ τοσοῦτον μάλιστα εὐχαρίστου συναξεδιῶτου.

Ἄν εἶχον ἔτι καλῶς προφέρει τὰς λέξεις ταύτας, ὅτε ἡ παράδοξος αὕτη γυνὴ ἐπὶ του προσώπου της ὁποίας ἤρξατο ἐπιγεομένη εἰρωνικὴ τις ἔκφρασις, ἀρπάσσα μὲ ὀρηκτικῶς ἀπὸ του βραχίονος, ὃν μέγχι της στιγμῆς ἐκείνης μόλις την ἠθανόμην ψάουσαν, μὲ ἔσυρε μετὰ καταπληκτικῆς δυνάμεως και ταχύτητος πρὸς καταφερείαντινα πρὶν ἢ προφθάσω νὰ τὴν ἐρωτήσω ποῦ διὰ τοιοῦτου τρόπου μὲ ὠδήγησε.

λοιπόν να επαναλαμβάνονται αὐτὰ σκηναὶ τὰς ὁποίας ἀνέγραψεν αὐτὴ αὐτὴ προχθὲς, αἱ σκηναὶ τοῦ Λοχίου καὶ τοῦ βοηθοῦ τῆς ἀστυνομίας, τοῦ ἐνὸς ζητοῦντος νὰ σω- λάβῃ τὸν ἄλλον;

Δὲν εἶναι καλλίτερον ἢ Ἐφημερίε, ἥτις πάντοτε ἐξεπι- ρετῆ τὰ συμφέροντα τῆς κοινωνίας, νὰ μᾶς εὐχηθῇ ὅπως μᾶς λείψῃ ὁ πολιτισμὸς αὐτός;

Τὶ φρικῶδες θέαμα αὐτὸς ὁ πλειστηριασμὸς τῶν πολεμι- κῶν ἵππων ἐκεῖ εἰς τὸ ἀναβρυτήριον, ὅπου πωλοῦνται ἀνα- μίξ πεπαλαιωμέναι περισκελίδες, φθισικῶν ἐπενδύται, τρύ- πια καπέλλα καὶ ὑποδήματα, ῥυπαρὰ φλιτζάνια καὶ ὅ,τι ἄλλο κατασταλάζει εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἄλλου εἰδους αὐτῶν νεκροπαπῶν, σωζόμενα ἐνεκα πεινῆς ἀπὸ τοῦ ἔθνους κάρ- ρου Κώστα τοῦ Σκουπιδᾶ. Τὸν ἐκράτει εἰς στρατιώτης, ἐνῶ ἐπρεπε νὰ τὸν κρατοῦν δέκα νεκροφόροι, διότι ἦτο ἐν τῷ πίπτειν ἢ μᾶλλον ἐν τῷ ψυχορραγεῖν. Λείψανον ἐξηντηλη- μένον, ὡστὰ ἀναπεπταμένα, ἰδοὺ ὁ πρῶτον θυμοειδὴς πο- λεμικὸς ἵππος. Καὶ ὁ νεκροθάπτης νὰ φωνάζῃ: ἑκατὸν μία δραχμὴ κύριοί μου, ἑκατὸν δύο δραχμαὶ κύριοί μου.

Ἐμεῖς ξυύρετε τί θέλαμε; Εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν τῶν ἵππων νὰ ἦσαν οἱ ἐπιμεληταὶ τῶν καὶ ἀντὶ ἑκατὸν μιᾶς δραχμῆς; νὰ τοὺς προσφέρωνται ἑκατὸν ἐν πτύσματα.

Ἡ σημερινὴ ἐπιφυλλίς Ἐπίσκεψίς ἐν Ἄθου δημοσιευθή- σεται καὶ ἐν τῇ Ποικίλῃ Στοᾷ, ἥτοι τῷ Ἡμερολόγιῳ τοῦ 1882 κ. Ἀρσένη.

Ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ζητή- ματος τοῦ Κριτήρι: ἐνόμισεν ὅτι θὰ ἄρῃ σπουδαῖον θρίαμ- βον κατὰ τῆς τουρκικῆς διπλωματίας ἂν δημοσιεύσῃ διὰ

τοῦ πράκτορος τῆς ἐταιρίας Χαδᾶς ἐκτενῆ περιλήψιν τῆς διακοινώσεως τοῦ κ. Κουντουριώτου πρὸς τὴν Πύλιν περὶ τοῦ τουρκικοῦ ταχυδρομείου Λαρίσσης. Ἀφῆνης λοιπὸν εἶδον χθὲς τὴν πρῶτην στήλην τῶν πρῶτῶν ἐφημερίδων πλήρη στοιχείων τῶν ἐννέα, ἐξηγούντων τι εἶπεν καὶ τι ἰσχυρίσθη ὁ κ. Κουντουριώτης ἐπὶ ζητήματος τὸ ὁποῖον ἠδύνατο κάλ- λιστα καὶ ὁ κ. Πόγγης νὰ διαπραγματευθῇ. Ὁ κ. Κου- μουνδοῦρος φαίνεται ὅτι ἀγωνιᾷ ζητῶν νέα ντουλάπια ἐντός τοῦ ἐγκεφάλου του, κατὰ τὴν ἐκφρασιν τοῦ μακαρίτου Ζαῦτη, ἀλλὰ τὰ τουλάπια ταῦτα δὲν περιέχουσι πλὴν εἰμὴ σκωρίαν καὶ κόβιν.

Τώρα ὅσοι ζητεῖτε νὰ ἐπωφεληθῆτε ἐκ τοῦ δημοσίου ἢ δημοτικοῦ ταμείου μὴ χάσετε τὴν εὐκαιρίαν ἐν ὅσῳ εὐρι- σκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν. Ὁ Κουμουνδοῦ- ρος εἶναι πρόθυμος, ἀλλ' οὐχ ἤττον εἶναι πρόθυμος καὶ ὁ κ. δῆμαρχος, ὅστις καὶ αὐτὸς ἔχει ὑποψήφιον βουλευτὴν, διότι φρονεῖ ὅτι ἔμειναν ἀρκετοὶ Ἀθηναῖοι ἐκ τοῦ περισυ- νοῦ τύφρου, περὶ τῶν ὁποίων θὰ φροντίσῃ κατὰ τὸ ἐρχόμε- νον θέρος ὅπως πρέπει καὶ ὅπως γνωρίζει νὰ φροντίσῃ.

Θέλετε νὰ ἀκούσητε πῶς σκέπτεται ὁ Κουμουνδοῦρος νὰ διεξαγάγῃ τὰς ἐκλογὰς καὶ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἐξυπνάδα τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Ἴδου καὶ ἐν ἄλλο παράδειγμα μεταξὺ μυρίων. Ὁ κ. Ι. Καλογερόπουλος ἀντισαγγελεὺς τοῦ Ἀ- ρείου Πάγου ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ὑπαρῶν τιμίως ἐν τῷ δικαστικῷ κλάδῳ ἐξὑπνήσε μίαν πρῶταν κατ' αὐτὰς διωρι- σμένους πρόξενος τῆς Παλαιστίνης!! θὰ νομίσητε ἴσως οἱ ἀπλούστεροι ὅτι ὁ κ. Ι. Καλογερόπουλος ἐλήθησεν τοιαύτην τινα θέσιν προξενικὴν ἢ διπλωματικὴν. Ἄπαγε. Μόνον ὁ κ. Κουμουνδοῦρος ἐπιθυμῶν νὰ ἀνταμείψῃ, παρὰ τὰς συνη- θείας του, τοὺς τιμίους ὑπαλλήλους ἔσχε τὴν πρωτοβου-

τητος τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἰλαροῦ, ὃς ἐπρόκειτο νὰ παραλάβ- ῃμεν ἐκ τινος καταχθονίου ἔθνους. Θὰ ἀπορήτε ἴσως πῶς ὑπῆρχον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνην σιδηροδρομοὶ, πρίγκιπες καὶ πρωθυπουργοὶ, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀπλούστατον. Ἄ- ρου κατὰ τὸν μακαρίτην φιλόσοφον Malebranche τὰ πάντα βλέπομεν ἐν τῷ Θεῷ καὶ διὰ τοῦ Θεοῦ, ἐννοεῖται ὅτι καὶ ὁ ἐφευρέτης τοῦ σιδηροδρόμου εὗρηκε τὴν ἐφεύρεσιν αὐτοῦ ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ Ἰψίστου, ὅστις φυσικῶ τῷ λόγῳ εἶχε ἐφαρμόσει αὐτὴν πρὸ ἡμῶν ἐν τῷ βασιλείῳ του. Ἐὰν πι- στεύσῃ τις μάλιστα τὰς κακὰς γλώσσας, λέγεται, ὅτι ὁ δημιουργὸς ὀργισθεὶς κατὰ τῆς κλοπῆς ταύτης τῆς ἰδίας του πνευματικῆς περιουσίας, ἀπεφάσισε νὰ ἐναγάγῃ τὸν Τρέβιτικ, τὸν Βίβιαν, τὸν Βλάκετον, τὸν Γεώργιον Στέφενσον καὶ ἄλλους ἐργασθέντας εἰς τὴν τελειοποίησιν τῶν σιδηροδρόμων, ἀλλ' ὅτι μετέβαλε ταχέως γνώμην σκεθεὶς ὅτι τὸ δικαίωμα του εἶχε παραγραφῆ καὶ ὅτι θὰ κατεστρέφετο εἰς δικαστικὰ ἐξόδα, ἂν ἀπετεινέτο μάλιστα πρὸς τὰ ἑλληνικὰ δικαστήρια. Ὅσον διὰ τὸν πρίγκιπα Ο. καὶ τὸν πρωθυπουργὸν Ἰλαρόν, ἀνῆκον εἰς καταχθονίον τι ἔθνος, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐλαμβάνομεν οἱ ἐπὶ τῆς γῆς τοὺς

III

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας, καθ' ἃ χιλιᾶκις ἐνόμισα ὅτι θὰ συνετριβόμεθα ἐν τῇ κατηραμένῃ ὑπογείῳ καταφε- ρεῖα, ἢν κατηρχόμεθα μετὰ ταχύτητος πιπτούσης σφαίρας, εἰσῆλθομεν εἰς τὴν αἶθουσαν σιδηροδρομικοῦ τινος σταθμοῦ (gare), ἐν ἧ τὸ πρῶτον ἀντικείμενον, ὅπερ ἐπληξε τοὺς ὀφθαλμούς μου, ἦτο τὸ πρόγραμμα τῶν ὥρων τῆς ἀναχω- ρήσεως τῆς σιδηροδρομικῆς ἀμάξης εἰς τὸ βασίλειον τοῦ Ἄθου. Ἡ λεπτοφυὴς τότε ὀδηγὸς μου, ἢν δὲν ἐτόλμων πλέον νὰ ἀτενίσω, ἀναγωνίσας ἐν αὐτῇ ὑπερφυσικὸν τι δὲν ἔξ ἐκείνων, ἄτινα ἐπλάττον ὅτε εἶχον τὴν δυστυχίαν νὰ πιστεύω εἰς τὰς θεολογικὰς φαντασιοπληξίας, γελῶσα ἠο- ρυδῶδες ἐπὶ τῇ ἀμχανίᾳ μου, ἐδοκίμασε νὰ μὲ καθυση- χάζῃ ὀλίγον, λέγουσά μοι ὅτι τὸ εἰσιτήριόν μου θὰ ἦτο aller et retour καὶ ὅτι προσέτι θὰ εἶχον τὴν τιμὴν νὰ συνταξιδεύσω ἀπὸ τοῦ πρώτου σταθμοῦ (station) μετὰ τῆς ψυχῆς τῆς Α. Γ. τοῦ πρίγκιπος Ο, ὅστις ἐμελλε νὰ ταξει- δεύσῃ δωρεάν, τῶν οικονομικῶν τοῦ πρίγκιπος εὐρισκομέ- νων εἰς δυσάρεστον κατάστασιν, καὶ ἐκείνης τῆς Α. Ἐξοχό-

ΚΑΡΑΜΕΛΑΙΣ.

λίαν νὰ ἀνταμείψῃ διὰ τῆς εἰς τὴν Παλαιστίνην ἐξορίας τεσσαράκοντα ἔτων ἐντιμοτάτην ὑπηρεσίαν. Ὁ Αἰὼν ἀ- ποδίδει τὴν πατρικὴν ταύτην περὶ τῆς ὑπαλληλίας μέρι- μναν εἰς τὸ ὅτι ὁ κ. Ι. Καλογερόπουλος ὡς ἀντισαγγε- λεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐμελλε κατὰ τὸν νόμον νὰ προ- τεῖν εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο τοὺς μέλλοντας ἀντιπροσώ- πους τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ἐμεῖς ὁμῶς ὑποθέτομεν ὅτι κατὰ τι νέον τεκταίνεται περὶ τῶν Βελεν- τοικῶν, ἐκτὸς ἂν ἀμφοτέραι αἱ ὑποθέσεις συνέτειναν εἰς τὸν εὐφύεστατον τοῦτον τρόπον τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ κ. Ι. Καλογεροπούλου.

Κατὰ τὸ σχετικὸν διάταγμα τῆς Κυβερνήσεως, αἱ νέαι ἐ- παρχίαι θὰ δώσωσι 35 νέους βουλευτὰς, συμπεριλαμβανομέ- νων καὶ τοῦ Σιβιτανίδη καὶ τοῦ Κοκοράβα. Ἄλλὰ διὰ νὰ ἦναι βεβαίωτος περὶ τῆς πλειοψηφίας ἐν τῇ μελλούσῃ Βουλῇ, ἐπρεπεν ὁ κ. Κουμουνδοῦρος νὰ διπλασιάσῃ τοῦλά- χιστον τὸν ἀριθμὸν τοῦτον.

Πολὺ λυπούμεθα διότι ἔπαυσαν αἱ ἐν τῷ «Αἰῶνι» ἐμ- θροθεῖε πραγματεῖαι τοῦ κ. Χλωροῦ περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι, δασῶν καὶ τῶν πηγῶν αὐτῶν. Ἄλλ' ἐμάθομεν ὅτι θὰ ἐξα- κολουθήσασιν ἐν τῇ προσχωρῶ ἐκδοθησομένη ἐφημερίδι Δὲ Κόστρος ὁ κεραυνὸς καὶ παρηγορούμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐδέχθης τὸν μάρτυρά μου, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐννοεῖς νὰ εὐρεθῆς εἰς τὸ Κατάστημά Σας, σοῦ λέγω καθαρὰ καθαρὰ, κύριε Μιμίκι Τσάτσε, ὅτι εἶσαι ἄτιμος.

Β. Γαβριηλίδης.

Πρὸ τῆς εἰκόνας τοῦ Προμηθέως.
— Πατέρα, τί κάνει ἐκεῖ ὁ ἀετός;
— Κάθε ἡμέρα, παιδί μου, τρώγει τὸ σηκῶτι τοῦ ἀνθρώ- που ἐκεῖνου, τὸ ὁποῖον γίνεταί πάλιν τὴν νύκτα.
— Τὸν πτωχὸ τὸν ἀετὸ, ὄλω σηκῶτι θὰ τρώγῃ!

Ἄλλοτε ἔλεγον· σήμερον ἡ κόρη μας ἔγινε εὐτυχῆς εὐτυχῆς νύμφη· καὶ τώρα: σήμερον ἡ κόρη μας εὐτυχῶς ἔγινε νύμφη

Ἐν ταῖς ἐξετάσεσι τῆς νομικῆς· Καθηγητῆς ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ἐξεταζόμενον φοι- τητὴν.

— Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ἐκλέψατε τὸ ὥρολόγιόν μου. Φοιτητῆς. Μὰ κύριε...

Καθηγ. Ἄς ὑποθέσωμεν λοιπὸν κατὰ νομικὸν πλάσμα ὅτι μοῦ ἐκλέψατε τὸ ὥρολόγιον.

Φοιτητῆς. Μὰ ὄχι κύριε....

Καθηγ. Τέλος πάντων, ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ἐγὼ τὰς ἐ- κλεψὰ τὸ ὥρολόγιόν σας.

Φοιτητῆς. Τότε ἀλλάσσει τὸ ζήτημα!

Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τρώγων τις εὕρισκε ἐν τῷ φαγητῷ τρίχα.
— Παιδί, φωνάζει ἰδοὺ μία τρίχα μαύρη ὡς κάρβουνο.
— Διὰ τὸ χατήρι σας κύριε δὲν θὰ ἦμαι ἐγὼ ξανθός, ἀ- παντᾷ ὁ ὑπηρετῆς!!

Ἄγνωστος.

ὡς ἐφθαρμένους καὶ ἀχρήστους ἀποβαλλομένους ὑπὸ τούτου πολιτικῶν τύπων καὶ τὰς ἐπὶ αὐθαιρέτων τίτλων βασιζο- μένας κοινωνικὰς διακρίσεις.

Κατελάβομεν τέλος πάντων τὰς θέσεις ἡμῶν ἐν τῇ σι- δηροδρομικῇ ἀμάξῃ, ἐν ἧ κατὰ τὰς διαθεσβαίσεως τῆς ὀδη- γοῦ μου, εἶχεν ἐπίσης ἀνέλθει καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ Τιμολέοντος, παραμείνασα μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐν Συρακούσαις, ἵνα παραστῇ εἰς τὰς ἀποδοθείσας τῷ σώματι αὐτοῦ τιμάς. Ἀληθῶς ἦτο πλέον καιρὸς νὰ εἰσελθῶμεν εἰς αὐτήν, διότι ἀμέσως συριγμὸς, ὅμοιον τοῦ ὁποῖου οὐδέποτε ἤκουσα καὶ τριγμὸς φοβερὸς ὑπῆρξαν τὰ σημεῖα τῆς ἀναχωρήσεως, ἥτις ἐπηκολούθησεν αὐθωρεῖ. Μόνον ὁ παραστάς εἰς τὰς συνε- θριάσεις τῆς ἑλληνικῆς βουλῆς δύναται νὰ λάβῃ ἰδέαν τινα τοῦ τρομεροῦ θορύβου, ὅστις ἤρξατο τότε ἐν τῇ σκοτεινῇ ἐκείνῃ ὑπογείῳ ὁδῷ, ἐνεκα τῆς καταπληκτικῆς ταχύτητος τῆς ἀτμαμάξης καὶ τοῦ ἀδιαλείπτου διαπεραστικοῦ συριγ- μοῦ, τοῦ καταμαστίσαντος τὸ πτωχὸν τοῦ ὠτός μου τύμ- πανον. Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὴν ἀκοήν, ἐὰν δὲ ἐπιθυ- μῆτε νὰ μάθητε τί καὶ ἡ ὄσφρησις καὶ οἱ πνεύμονές μου ὑπέστησαν, ἀρκεῖ νὰ ἀκούσητε ὅτι καίτοι ἐρηπτικῶς κλείσας

τὰς τῶν θυρίδων ὑέλους, τοσοῦτον ἰσχυρὰ ἦν ἡ τῶν ἀνθρώ- κων, θεῖου καὶ ἄλλων ὑλῶν ὁσμὴ, ὥστε ἀπεφάσισα νὰ παύ- σω ἀναπνέων προτιμήσας τὴν ἀσφυξίαν τῆς τοιαύτης κατα- στάσεως. Εἶναι παράδοξον, ἀλλ' ἀληθές ὅτι ἐν τῷ ὑπο- γείῳ σιδηροδρόμῳ τοῦ Λονδίνου, τὸ σύστημα τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἀέρος εἶναι μᾶλλον τοῦ τοῦ σιδηροδρόμου τοῦ Ἄθου τελειοποιημένον, καὶ τοῦτο, διότι ὁ Ἰψίστος μισεῖ τὴν σπατάλην, σπατάλη δὲ θὰ ἦτο ὄντως ἡ δαπάνη χρημάτων πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν, ἀφοῦ οὔτε ἐξ ἀσφυξίας, οὔτε ἐκ δυ- σωδίας ἀποθνήσκει πάλιν ὁ ἀπαξ ἀποθανών.

(Ἀκολουθεῖ).

Ἀνδρέας Α. Παπιδεαμζυτόπουλος.

ΑΝΘΟΔΟΧΑΙ ἐκ πορσελήνης διαφόρων μορφῶν, εἰδῶν καὶ σχημάτων, ὡς ἄνθη, ὡς χλόνια, ὡς γάστραι, Ἐρωτοκρατούμεναι, καλλιτεχνικώταται, ἔφθασαν **ΧΘΕΣ** εἰς τὸ Ἐμπορικόν **ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ**.

Τιμαὶ προσιταὶ δι' ὅλους.

ΩΡΟΔΟΓΙΑ τοῦ τοίχου, ἐκτάκτως ὠραία, ἀπὸ 25 δρ. μέχρι πενήκοντα πωλοῦνται εἰς τοῦ **ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ**.

ΜΠΙΑΣΤΟΥΝΙΑ Μασκῶντ ἢ Ἄφεντούλη διαφόρων τιμῶν καὶ ποιότητων ἔφερε πάλιν νέα ὁ κ. **ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΣ**.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΟΥ Κ. ΚΟΝΤΕ

*Ὅδὸς Ἄγλου Μάρκου κατὰ τὴν γωνίαν τῆς Χρυσοση-
λαιωτίσεως.*

Βίδοποιεῖται ἡ πολυάριθμος πελατεία τοῦ πασιγνώστου αὐτοῦ Καταστήματος, ὅτι ὅλα τὰ εἶδη γαλλικοῦ ἄρτου κατασκευάζονται ἀρίστης ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς μετρίας.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΥ

εἰς τὴν Μεγάλην Ἀγορὰν, ἀπέναντι τοῦ ὀπωροπωλείου τῆς Μεγάλης Παράγκας. Διευθυντῆς τοῦ ὑποκαταστήματος ὁ κ.

ΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ 16.—12

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ.
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ.

Ὁ Κύριος Ἐπαμεινώνδας Ἀραβανῆς, μοναδικὸς εἰς τὸ εἶδός του, ἀναπτύξας εἰς ἀπίστευτον βαθμὸν τὴν τέχνην τοῦ ράπτειν τὰ ἐξαιρετικώτερα φορέματα τοῦ Καταστήματος τῶν Ἀδελφῶν Παπαϊωάννου, τοῦ διακρινομένου ὡς μοναδικοῦ ὡς πρὸς τὴν κομψότητα καὶ στερέτητα.

!! Σπεύσατε πρὸς τὸν Καλλιτέχνην Ῥάπτην
Κύριοι Πατρινοί !!

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΑΡ. 243.
ΝΕΩΤΑΤΗ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΛΑΜΠΩΝ
ΕΙΣ ΤΟ

ΛΑΜΠΟΠΩΔΕΙΟΝ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΜΠΑΛΛΟΥ.

ΙΔΙΩΣ

Λάμπαις τοῦ λαδίου—Λάμπαις κενεζι-
καὶ—Γκλόμποι δι' εἰσόδους—Λε' ἐ-
στιατόρια—Διὰ Καταστήματα.

ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΖΑΡ ΤΗΣ ΕΥΘΗΝΙΑΣ ΠΩΛΟΝΤΑΙ

Καθέκλαι Βιέννης με κλειδώσεις σιδηρᾶς.	
Ῥοδοειλιστήρια πρὸς δραχ. νέας	10.—
Μελάνη τυπογραφικὴ ἢ ὀκὰ δραχ. νέας	3.25
12 κοχλιάρια καὶ 12 πηρούνια δραχ. νέας	7.50
Κλένας Ἀγγλικαὶ δραχ. νέας	30.—
Καὶ παντὸς εἶδους ἐπιπλα, τρόφιμα, ἀστακοὺς, ποτὰ, οἶνοι Καμπανίας, ὑαλικὰ, κρύσταλλα, πιατικὰ, ἀντικείμενα φωτισμοῦ, θερμάνσεως	
κλπ. κλπ. κλπ.	(γ'—5.)

Οἶνοι Οἰκονόμου, λευκοὶ, μαῦροι, ἐπιτραπέζιοι.
Οἶνοι Οἰκονόμου, ἁμαλώτατοι, ἢ ὅπως λέγουν οἱ Γάλλοι, unis.
Οἶνοι Οἰκονόμου, οἱ μόνον προτιμηθέντες ἐν ταῖς οἰκογενεαῖς καὶ τοῖς ξενοδοχείοις.
Οἶνοι Οἰκονόμου, ἐφθνήτατοι, μόνον 90 λεπτὰ ἢ φιάλη.
Οἶνοι Οἰκονόμου, μοναδικοὶ διὰ τὸν χειμῶνα, οἱ λευκοὶ ἀνεκτίμητοι διὰ τὰ φρούτα.
Οἶνοι Οἰκονόμου, ἄδολοι, γνήσιοι, χωρὶς προσθέτους οὐσί, ας ὑγιεινότητος.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

Ὅδὸς Σταδίου, ἀπέναντι τοῦ Τα-
χυδρομείου.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

Ὅδὸς Μουσῶν, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συγκράματος.